

EDİRNE LİSESİ

Mezunları arasında bulunmaktan her zaman büyük bir gurur duyduğum Edirne Lisesiyle son elli dört yıldır ilişkilerim hep devam etti. Türk eğitimine hizmette bir asrı tamamlayarak ikinci asırda da yolu yarıl原因an böyle köklü bir eğitim kurumunun tarihçesi nasıl olurda bir sahifeye sığar? diye hep düşünmüşümdür.

2003 yılı sonlarında Edirne Lisesinden Yetişenler Derneği için iki yıllık çalışma programı hazırlarken, Edirne Lisesi tarihinin araştırılarak bir kitap haline getirilmesi konusunu da programa almıştım. Bu önerimin yönetim kurulumuzca da uygun bulunması sonucunda çalışmalarına başladım.

Bu konuda ilk yaptığım iş okulumuz gibi asırlık ve köklü eğitim kurumlarının tarihçelerini okumak oldu. Genelde bir çoğu 19. yüzyılın son çeyreğinde veya 20. yüzyılın başlarında eğitime başlamışlardı. Ben de araştırmalarımla ilgili planlama yaparken 19. yüz yıldan başlamalıyım diye düşünmüştüm. Bana göre batılı anlamda çağdaş eğitim kurumları Tanzimat fermanının okunmasından sonra kurulmaya başlamışlardı. Ancak bu asırlık eğitim kurumlarından Galatasaray Lisesi değişik bir bakış açısıyla konuya yaklaşmış, okullarının kuruluş tarihini 15. yüzyıla kadar indirerek Enderun'a bağlamaktaydılar. Kuruluş yılının 1481 olduğu belirtilerek 2006 yılında okullarının 525. yılını kutladılar. Bu bakış açısı bana da ilginç geldi. Durum böyle olunca 14. yüzyıldan itibaren Osmanlı devletindeki eğitim kurumlarının, özellikle de Enderun okullarının incelenmesi gerekiyordu. Doğal olarak ben de o yolu seçtim.

Bilindiği gibi 14. yüzyılın ikinci yarısında Osmanlı devletinin artık iki kıtada toprakları vardır ve başkenti de Avrupaya taşınmıştır. Bu başkent Edirne'dir. Osmanlı sultanları bilime ve bilim adamlarına çok önem verirlerdi. Onlara saygı gösterir ve korurlardı. Sadece kendi topraklarındakileri değil, çevre ülkelerden bile bilim adamlarını Edirneye davet ettiler. 1363 yılında Osmanlılar tarafından Edirne'nin fethini izleyen yıllarda zamanın Osmanlı hükümdarı Sultan I. Murat tarafından Edirne sarayında ilk Enderun okulu açılmıştı. Enderuna öğrenci yetiştiren acemi oğlanlar mekteplerinin ilkleri de yine Gelibolu ve Edirne'de bulunmaktaydı.

Edirne'deki acemi oğlanlar okulunun 1368 de kurulmuş olduğunu kabul edersek ve Galatasaray Lisesinin tarihini yazanların bakış açısı doğrultusunda düşünürsek, lisemizin başlangıç noktasını da 1368 olduğunu göre, o zaman Edirne Lisesi 2007 yılında kuruluşunun 639. yılına erişmiş olacaktır. 639. YIL KUTLU OLSUN. İsterseniz bu durumu böylece tarihe bir izdüşümü olarak not etmiş olalım ve biz yine 19. yüzyıla dönelim.

Tanzimat Fermanının ilan edildiği günlerde ülkenin eğitim açısından içinde bulunduğu durumu öğrenmek için dilerseniz ünlü tarihçimiz Prof. Dr. Sayın İlber Ortaylı'nın yazmış olduğu (İmparatorluğun en uzun yüz yılı) isimli kitabından bir bölümü birlikte okuyalım. Sahife 183: Tanzimat Fermanı ilan edildiği gün ülkede Türkçe eğitim yapan modern okullar açılmaya başlamıştı. İmparatorluğun Balkanlar'daki Hıristiyan tebasının bu sürece daha önce girdiğini biliyoruz. Ancak 1840'larda Türkçe konuşan Osmanlıların eğitiminde Balkanlar'daki Bulgarca ve Rumca eğitim gören tebanıkinden farklı olarak yapısal bir çarpıklık vardı. Balkanlar'daki hıristiyan ahali ilköğretim düzeyinden yüksek öğretime kadar düzenli ve programlı bir eğitim yapıyordu. Oysa Türkler programsız ve denetimsiz bir ilköğretimden sonra yüksek öğretim düzeyinde programlanmış askeri-teknik okullara geçmek durumundaydılar. Bunlar Mühendishaneler Mekteb-i Tıbbiye-yi şahane (1827 ve 1832'de Tıphane ve Cerrahhane'nin birleşmesiyle 1839'da kurulmuştu) ve Mekteb-i Harbiye (1830) gibi askeri ve teknik öğretim kurumlarıydı. Kuşkusuz ilk ve orta dereceli okulların düzenlenmemesinden dolayı bu sözde yükseköğretim kurumlarına kimi zaman okuma-yazması olmayanlar veya iyi yetişmemiş muhtelif yaşta gençler girdiler. Bu nedenle okulların eğitim düzeyi daha baştan düşüktü.

Sayın Prof. Dr. İlber Ortaylı'nın anlattığı bu durum karşısında tanzimat yönetimi bir çözüm olarak "Rüştiye" adıyla bir ortaöğretim kurumu oluşturmaya karar verdi. Rüştiyeler batılı anlamda kurulmuş ilk sivil okullardır. O güne kadar Osmanlı yönetiminde eğitimle ilgili bir makam da mevcut değildi. İlk olarak 1839 da Mekatib-i Rüştiye Nezareti (Rüştiye Okulları Bakanlığı) kuruldu. Bu ilk merkezi eğitim kuruluşudur. Ancak bu alandaki esas güçlük bu okullara öğretmen bulmaktaydı. Yenilikçi diye isimlendirebileceğimiz görüşe sahip yöneticiler bu yeni eğitim kurumlarını medreselerden ayrı düşündükleri içindir ki batı düşüncesine ve yeniliklere karşı olan medreselerden uzak tuttular ve medreselerden hoca almamaya özen gösterdiler. Daha sonraki bölümlerde okulumuzun o yıllardaki öğretmenlerini sizlere tanıtırken göreceğiniz gibi öğretmenlerin bir çoğu subay veya yüksek okul mezunu kişilerdi.

Bazı kaynaklar Rüştiyeleri ortaokul olarak göstermektedir. Oysa ki o yıllarda ilk öğretim ile yüksek öğretim arasında Rüştiyeden başka bir öğretim kurumu yoktur. Mekteb-i Mülkiye (Siyasal Bilgiler Fakültesi) ile Mekteb-i Harbiye (Kara Harp Okulu) gibi yüksekokullar öğrenci kabul ederken Rüştiye mezunlarını almaktadır. Görüldüğü gibi Rüştiyeler ortaokul değil o güne göre (liseye denk)ortaöğretim okullarıdır. Bu durum 1880'li yılların ortalarına kadar devam etmiştir. 1880'lerden itibaren İdadilerin sayılarının taşrada da artmaya başlaması ile rüştiyeler ancak o zamandan sonra ortaokul statüsü kazandılar.

Rüştiyeler tanzimatın ilanından 1880'li yılların ortalarına kadar yaklaşık 45 yıl boyunca Osmanlı'da ortaöğretim kurumu olarak görev yapmışlardır.

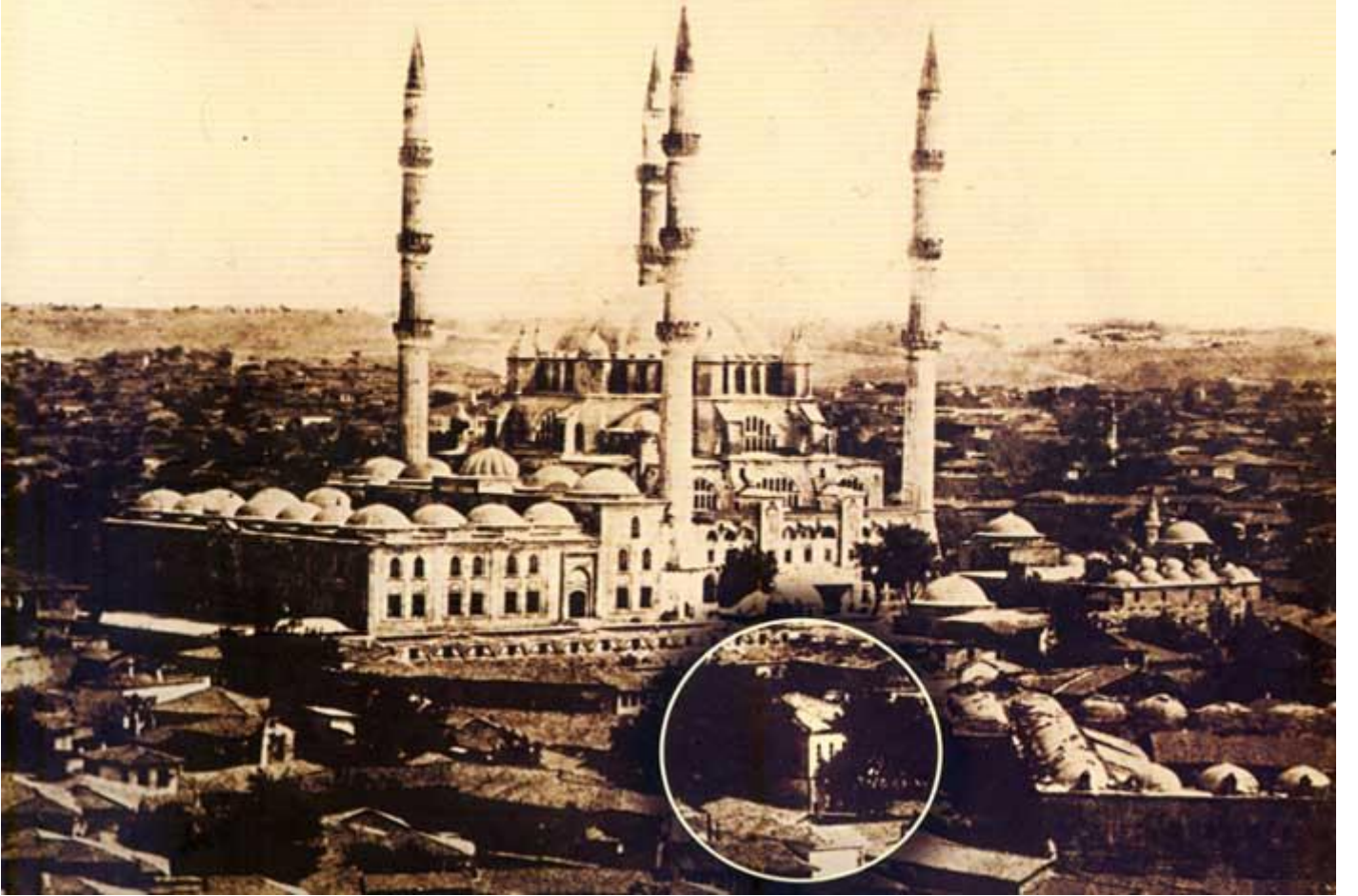
Aslında olayları da kurumları da değerlendirirken o günlerin koşullarını göz önünde bulundurarak değerlendirmek gerekir. O yıllar da Mekteb - i Mülkiyenin (Siyasal Bilgiler Fakültesi) eğitim süresi iki yıldır Mekteb-i Harbiyede (Kara Harb Okulu) yine iki yıl eğitim veren bir yüksek okuldu. Bu gün bu seçkin ve tarihi iki eğitim kurumumuz da dört yıllık eğitim vermektedirler. O günün rüştiyeleride bugün ilköğretim okuludur. Onun içindir ki bu günkü koşullarla bir buçuk asır öncesi hakkında hüküm vermek pek doğru olmaz kanısındayım

Kısaca açıklamaya çalıştığımız bu hususlardan sonra isterseniz Edirne Lisesinin 150 yıllık zaman dilimi içinde geçirdiği evreleri ve zorluklarla sıkıntılarla dolu ama o derece de başarılı ve şerefli serüvenini hep birlikte gözden geçirelim.

Rüştiye

Maliye Bakanlığının hicrî 24 Ramazan 1269 (Miladi 1 Temmuz 1853) tarihli ilmühaberinde giderleri hazine tarafından eski memurların maaşlarından kesilen yüzde ikilerden karşılanmak üzere, meclis-i maarifçe Edirne'de Bir Mekteb-i Rüştiye açılması konusunda padişah buyruğu bulunmasına karşın, okulun açılması ancak dört yıllık bir gecikmeden sonra 1857'de mümkün olmuştur. ⁽²⁾

Edirne'de ilk Rüştiye 1857 yılında bugünkü belediye binasının karşısında bulunan Selimiye parkı içinde idi. Ahi Çelebiye ait sıbyan mektebi ile yanındaki dar-ül kurrası birleştirilerek Rüştiye olarak hizmete açılmıştır. Açılışında Maarif Nezaretinden (Eğitim Bakanlığında) bir görevli de hazır bulunmuştur. Bu okul batılı anlamda ilk çağdaş eğitim kurumudur. Sınıflara göre okutulan dersler aşağıda gösterilmiştir.

1857, İlk Rüştiye Binası (Faruk Etker arşivi)

Birinci Sınıf Dersleri

Arapça : Risale-i Erbaa

Farisi : Gülistan

Türkçe : Kavaid-i Osmani

Hisab : Usul-u Defteri

Resim : Tarama usulü

Coğrafya : Osmanlı Coğrafyası

Tarih : Fezalike-i Tarihî Osmani

İbn-i belagat : Mi'yar -El Kelam

Hatt : Rık'a ve divanı

Lisan : Fransızca

İkinci Sınıf Dersleri

Arabi : Ezhar

Farisi : Gülistan

Türkçe : Osmanlıca Gramer ve İmla

Lisan : Fransızca

Hisab : Kûsurat

Tarih : Osmanlı tarihi

Coğrafya : Beş kıta coğrafyası

Resim : Karakalem

Hatt : Rık'a

Üçüncü Sınıf Dersleri

Arapça : Maksud

Farisi : Kavaid ve Nasihat-ı hükema

Türkçe : Kavaid-i Türki ve imla

Hisab : Adi ve aşari kesirler

Coğrafya : Küre-i musattaha ve tabi'i coğrafya

Lisan : Fransızca

Resim : Tersim-i hutut

Yazı : Rık'a

Dördüncü Sınıf Dersleri

Arapça : Emsile ve bina

Ulum-u Diniye : Dürr-ü yekta

Türkçe : Medhal-i Kavaid risale-i ahlak ve imla

Hisab : Tadad ve tevkim ve amal-i erbaa

Yazı : Sülüs ve rik'a

Zükur rüştiyesi diye isimlendirilen bu okul erkek çocuklarının eğitim aldığı rüştiye anlamına gelmektedir. Kız öğrencilerin o yıllarda devam edeceği bir Rüştiye mevcut değildi. Ancak Vali İzzet Paşa zamanında 1890 lara doğru ilk Inas(Kız) rüştiyesi hizmete girmiş oldu. Daha sonraları Horozlu bayırında ikinci bir Zükur Rüştiye daha kurulmuşsa da 1877 - 1878 yıllarındaki Osmanlı - Rus savaşı (93 harbi) sırasında Edirne Ruslar tarafından işgal edilince Ruslar bu okulu yıkmışlardır.

İdadi

Edirne Rüştüyesinin 1885 yılında İdadiye çevrilmesi sebebiyle okul bahçesinde yapılan tören çok görkemli olmuştu. Bakınız bu tören Mahmut Cevat İbnu's Şeyh Nafı Efendinin yazdığı ve Taceddin Kayaoğlu'nun bugünkü Türk I alfabeti ile yayınladığı (MAARİF-İ UMUMİYE NEZARETİ 'TARİHÇESİ VE İCRAATI - XIX. ASIR OSMANLI MAARİF TARİHİ -) İsimli eserinin 229. sahifeside nasıl anlatılıyor:

Edirne İdadisi Öğrencileri

[Vilayat ve elviya merkezlerinde muhtelit i'dadi mektepleri te'sis kılınmakta olduğundan nefsi Edirne'de mukaddemce binasına mübaşeretle i'dadi mektebi için nevakısı itmam olunmuş olan Rüştüye mektebinin tahsisi tasvib olunarak Rüştüye olmak üzere müceddeten bina kılınan mektep dahi mükemmel surette ikmal edilmiş olmasıyla Zilkaddenin onbeşinci günü (miladi 26 ağustos 1885) hey'et-i vilayet hazır oldukları halde resm-i küşadı icra kılınarak Rüştüye şakirdanı oraya nakl ve ferdası dahi vali-i vilayet ve erkan-ı ordu-ı hümayun ve me'murin-i hükümet ve ulema ve rüasa-yı ruhaniye ve mu'teberan-ı memleket ve bir tabur asakir-i şahane ve mektep şakirdanı bi'l-ictimamezkur muhtelit mekteb-i i'dadinin dahi küşadı bi'l-icra sunuf-ı tebe'dan yazılmış olan talebenin ik'adıyla tedrise bed've mübaşeret etdirildiği...]

Eminim ki bu hatırları okuyan birçok kişi anlatılanları anlamamıştır. Aşağıda bu metnin bugünkü dile anlatımını vereceğim. Bu metni okuduğunuzda Atatürk'ümüzün yüceliğini ve dil devriminin ne kadar gerekli olduğunu sizler de bir kez daha anlamışınızdır sanırım. Gelelim idadinin açılış töreninin bu günkü dile anlatımına.

İl ve Liva merkezlerinde karma idadiler kurulmakta olduğu için Edirnenin merkezinde de rüştüye olarak yapılan ve idadi olarak kullanılabilmesi için eksikleri de tamamlanan binanın idadi olarak kullanılması uygun görülmüş ve ayrıca Rüştüye olmak üzere yeni yapılan ilave binanın da mükemmel olarak tamamlanmış olmasına üzerine miladi 26 Ağustos 1885 Çarşamba günü açılış töreni yapılarak Rüştüye öğrencileri bu yeni binaya nakledildiler. Ertesi gün Vali, ordunun ileri gelen komutanları hükümet görevlileri, alimler, ruhani liderler (Din adamları) ve

memleketin ileri gelenleri ve de bir tabur padişahlık ordusunun özel askerlerinden oluşan merasim kıtası ile okul öğrencilerinin de katılımıyla İdadinin de açılış töreni yapıldı. İmparatorluğun çeşitli kesimlerinden okula yazılmış olan öğrencilerin oturtulmasıyla öğretime başlatıldı.

İşte bu tarihten itibaren yani (1885 -1886) öğretim yılından başlamak üzere okulumuzda orta öğretim iki kademeli hale geldi. Rüştüye ortaokul, İdadi de lise eğitimi vermeye başladı. Böylece orta öğretimin kalitesi artırılmış ve yüksek öğretime daha iyi öğrencilerin gönderilmesi sağlanmış oldu. O güne göre çok modern bir binaya sahip olan okulumuzda sadece gündüzlü öğrenciler eğitim görmekteydiler. Burada bir noktayı açıklamakta yarar görürüm. 1882-1890 yılları arasında taşrada idadilerin yaygınlaştığını görmekteyiz. Bunlar il merkezlerinde rüştüye ile birlikte (7) yıl sancak merkezlerinde ise rüştüye ile birlikte (5) yıl süreyle eğitim vermektedirler.

Durum böyle olunca Edirne ilinin sancak ve ilçelerinde okuyanların idadi eğitimlerini tamamlamak amacıyla Edirneye gelmeleri doğaldı. Bunun sonucu olarak okulumuza yatılı öğrenci alınması gerekliliği ortaya çıktı. Okula yapılan ilave inşaatlarla 1895 - 1896 öğretim yılından itibaren yatılı öğrenci kabulüne başlandı. 18 Temmuz 1895 tarihli 'Edirne Gazetesi'nde yayınlanan bir ilanda okula yeni alınacak olan öğrencilerde aranan şartların belirtildiği gibi okul idaresi ile şu bilgiler yer almaktadır.

'Okulda 7 Eylül 1895 günü yapılacak bir sınavla yatılı ve gündüzlü öğrenci alınacaktır, sınava girmek isteyen öğrencilerin maarif ve okul müdürlüğüne başvuruda bulunmaları' istendikten sonra idadiye kayıt şartları şöyle sıralanmıştır. 'Okul beşi İdadi iki'si Ali (yüksek) olmak üzere yedi sınıftan ibaret olup Sancak idadilerinden diploması olanlar okulun altıncı sınıfına rüştüye diploması olanlar okulun üçüncü sınıfına iptidai diploması olanlar okulun birinci sınıfına kayıt ve kabul edilirler. Müslim ve gayri müslim kişilerden özel eğitim almış olanlar yapılacak sınav sonunda girmeye hak kazandıkları sınıfa kayıt edilirler. Okula kayıt edilecek öğrencinin önce memleket hekiminden sağlık raporu ve aş kağıdı kimlik belgesi ve bitirdiği okulun diploması hazır olmalıdır. Birinci sınıfa kayıt olacaklar yaşça 11 'den az 15 yaşından fazla olmamalı. Diğer sınıflara

18 Temmuz 1895 tarihli Edirne Gazetesi

alınacaklarında buna uygun olma şartı vardır. Okul ücretinin ödenmesi ve okul yönetimi ile ders programları:

Okulun ücreti 12 Osmanlı Altınıdır ve bu taksitle alınır. Şöyle ki: Birinci taksit 4, üç ay sonra ikinci taksit için 4, bundan üç ay sonra son taksit olan 4 Osmanlı Lirası ödenir.

Yatılı öğrenciye verilecek eşyanın cinsi ve miktarı da şöyledir:

4 adet gömlek, 4 adet don, 6 adet mendil, 4 çift çorap, 2 adet fes ve postal, üç yüz havlusu, 3 çift iskarpin, 2 adet pantolon, 1 yelek, her iki yılda bir kaput. Birinci sınıfta olan öğrenciye adı geçen eşyadan fazla olarak 2 kat elbise verilir.

Yatılı öğrenciye sabahleyin kahvaltı olmak üzere et suyu çorba, öğle ve akşam yemeklerinde meyve dahil bir çeşidi et olmak şartıyla üç çeşit yemek verilir.

Yatılı öğrenciye günlük verilecek yemeğin miktarı:

- 600 gr. Ekmek
- 80 gr. pirinç (çorba için)
- 70 gr. kuru sebze 60 gr. Un
- 2 adet yumurta
- 250 gr. Et suyu (sabahları)
- 160 gr. Sebze
- 250 gr. Patates
- 90 gr. Şeker

Kışın haftada iki defa yumurta verileceği gibi, yazın ve kışın iki defa tatlı verilir.

Öğrenci gece ve gündüz Müdür, Müdür Baş yardımcısı ile yüksekokul mezunlarından üç yardımcının gözetiminde tutulur. Muallim efendiler geceleri yatakhane de kaldıkları gibi ayrıca bekçiler de yatakhaneleri dolaşarak öğrencilerin güvenliğini sağlarlar. Sabah ve gece müzakerelerinde yardımcıları öğrencinin yanında bulunup derslerle ilgili sorunlarına yardım ederler. Cuma geceleri ve tatil günlerinde okulda kalabilirler. Hasta olan öğrenciler her gün okula devam eden hekim tarafından tedavi edilir, ilaçlar da okul idaresince verilir.

Edirne İdadisi

Okulun ders programı aşağıda gösterilmiştir:

1. yıl: Ulum-u diniye, sarf-ı Arabi, Türkçe, hisap, coğrafya, hat, resim.
2. yıl: Ulum-u diniye, sarf-ı Arabi, sarf-ı Farsî, sarf-ı Osmanî, hisap, coğrafya, tarih-i İslam, hat, resim.
3. yıl: Ulum-u diniye, sarf-ı Arabi, sarf-ı Farsî, nahv-i Osmanî, hisap, coğrafya, tarih-i Osmanî, Fransızca, hendese, hat, resim.
4. yıl: Ulumu diniye, nahvi Arabî, Farsî, gülîstan, Türkçe, inşa ve kitabet, hisap, nazari coğrafya, tarihi umumi, Fransızca, hat, resim.
5. yıl: Ulumu diniye, Arabî mantık, Türkçe, inşa ve kitabet, coğrafya, tarihi umumi, Fransızca, hendese, malumatı fenniye, usulü defter, hat, resim.
6. yıl: Ulumu diniye, edebiyat, Fransızca, cebir, coğrafya, zirai ve ticaret ve sanayi, hikmet-i tıbbiye, kimya-i madeni, kavanin ve resim.
7. yıl: Ulumu diniye, edebiyat ve ahlak, tarihi umumi, Fransızca, cebir, hendese, mesleket, kozmoğrafya, makine, hikmeti tıbbiye, kimya-i uzuvi, ilmi mevalid, kavanin ve resim.

Yukarıdaki satırlar okul idaresinin o tarihlerde öğrencilerinin eğitim sağlık ve beslenmeleri ile giyimlerine karşı ne kadar çok özenli davrandıklarının göstergesidir. Daha sonraları Edirne Erkek Lisesinde okul doktorluğu ve sağlık bilgisi öğretmenliği de yapmış bulunan Dr. Rifat Osman Bey hatıratında bakınız o yılların Edirne İdadisini nasıl anlatıyor:

Öğrencilerin yirmisi yatılı ve yüz onbiri gündüzlüdür. Aladdin adında bir müdür yönetiminde olup sekiz kişilik bir yönetim ve onaltı öğretmenden oluşan ders kurulu bulunmaktadır. Ders kurulunda ittihat firkasından Mebus

(milletvekili) çıkan arapça hocası Fehmi efendi ve Büyük Millet Meclisinde mebus bulunan Mazhar Bey görülmektedir.

Bu okul tedrisatı talim ve terbiyesi ile vilayet ve etrafının ve bir kısım Bulgaristan gençlerinin yetiştirilmelerinde pek ziyade etkili olmuştur. Çoğu hayatta olup bu okulu bitiren Edirneliler öğretimin olumluluğuna tanıklık ederler. Halen Edirne'de çalışan Avukat Cevdet Şakir, Kulak-Burun-Boğaz Hastalıkları uzmanı Fuat Mazlum eski belediye başkanlarından Müftü Zade Şerif (Süleyman Bilgen'in babası) ve Zağralı İbrahim beyler bu okuldan yetişen seçkin Edirnelilerdir. ' (8)

Doktor Rıfat Osman Beyin verdiği örnekler sadece Edirne'de ikamet eden kişilerdir. Oysa ki ülkenin diğer şehirlerine yayılmış daha nice Edirne İdadisi mezunu bulunmaktadır. Ünlü hikayecimiz Memduh Şevket Esendal İlk Milli Sigorta teşkilatının kurucusu M. Rabbani Tunaman Ünlü Eğitimci ve İstanbul Erkek Lisesinin efsanevi müdürü Celal Ferdi Gökçay da bunlardan bazılarıdır.

Sultani

Edirne idadisinin, çağına göre, modern binaları, kaliteli eğitimi ve okulumuzun yöneticilerinin öğrencilere gösterdiği özen, başta olmak üzere, ayrıca, zaman içinde sancak ve ilçelerde yeni açılan okulların sayılarının çoğalması, okulumuza olan talebi, arttırdı. O zaman ki Edirne Valisi Hacı Adil Bey, okul binasının üzerine bir kat daha ilave ettirerek, okulumuzun kapasitesini arttırmış oldu.

İkinci Meşrutiyetin ilan edildiği 1908 yılından sonra, idadiler ele alınarak, izleyen yıllarda 12 büyük il merkezinde bulunan idadilerin adları sultaniye çevrildi. Edirne ili bunların başında gelmekteydi. 1909 yılından itibaren, okulumuz, genişletilmiş kapasitesiyle ve yeni verilmiş olan, Edirne Sultanisi adıyla eğitime devam etti.

Ancak, ilerleyen zaman, Edirne için hiç te iç açıcı bir manzara göstermiyordu. Çünkü Balkanlar kaynamaktaydı ve harp kapıdaydı. Şükrü Paşanın muhteşem savunmasına rağmen, maalesef 26 Mart 1913 günü Bulgarlar Edirneyi işgal ettiler. Savunma ve işgal süresince, yani 1912 – 1913 öğretim yılında, Edirne Sultanisi de eğitime ara vermek zorunda kaldı. Bu süre içinde okulumuz binası hastane olarak hizmet vermiştir. 1913 – 1914 öğretim yılında okulumuz yeniden eğitime başladı.

Ne var ki bu yıllar çok güç yıllardı. 1915 te Çanakkale savaşları başladı. Okulumuzun bazı öğretmen ve öğrencilerinin bu savaşta şehit oldukları bilinmektedir. Edirne Lisesi arşivlerindeki, eski belgeleri incelerken, elimize geçen, Haziran 1332 (Miladi 1916) tarihli bir imtihan tutanağı, çok ilgi çekiciydi. Bakınız bu tutanakta neler yazılı:

Umumi imtihanların devam ettiği sırada, askerlik görevini yerine getirmek üzere, verilen süre içinde, askeri birliğine katılma konusunda, kesin emir alan 12. sınıf öğrencilerinden 23 numaralı Hasan Tahsin Efendi'nin, karşılaştığı bu olağan üstü durum nedeniyle, mağduriyetini önlemek için ve Bulgaristan idadilerinden mezun olan kişilere verilen, haklardan yararlandırılarak, kendisine verilen süre içinde, imtihan olmayan günlerde, ilerideki derslerden topluca imtihan edilmiş ve başarı kazanmıştır. İmtihanlar sonunun da Hasan Tahsin efendinin aldığı notlarda şöyledir:

Edebiyattarihi : 5
Tarih : 7
Hıfs-ı sıhha : 8
Hesab-ı mazariye : 5
Hendese : 6
Kozmoğrafya : 6
Mihanik : 5
Felsefe : 6

İmtihanlarını başarı ile bitirerek, vatan savunmasına koşan, 23 numaralı Hasan Tahsin Efendi, savaştan sağ olarak geri döndü mü, yoksa şehit mi oldu, bu konuda bir bilgimiz yok. Ancak onu ve onun gibi vatan savunmasına koşan büyüklerimizi rahmetle ve şükranla anıyoruz. Ruhları şad olsun.

Ülkemizin yabancı devletler tarafından işgal edilmesi üzerine, bilindiği gibi Mustafa Kemal Paşanın 19 Mayıs 1919 da Samsuna çıkışı ile Kurtuluş Savaşı başlamış oldu. Bu savaş sırasında 25 Temmuz 1920 tarihinde Yunanlılar Edirne'ye girdi. İşgal boyunca, yani, iki ders yılı, Edirne Sultanisi de, tekrar eğitime ara vermek zorunda kaldı. Şanlı Türk ordusunun, 25 Kasım 1922 Cumartesi günü Edirnemizi Yunan işgalinden kurtarması üzerine, Aralık ayı başında yeniden eğitime başlandı.

Yaklaşık ondört yıl Edirne Sultanisi adını taşıyan okulumuz, bu kısa süre içinde, harpler nedeniyle ortalama üç yıl, eğitim ve öğretimine ara vermek zorunda kalsa da, çok, ama çok büyük sıkıntılar yaşasa da, yine de büyük fedakarlıklarla, bu ülkeye çok iyi ve başarılı evlatlar yetiştirmiştir. (Ünlü valilerden ve İstanbul Belediye Başkanı Haşim İşcan, ünlü Türk musikisi ustası Emin Ongan, Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu bunlardan bazılarıdır.)

O günlerde okulumuzda fedakarlıkla görev yapan öğretmen ve idarecileri de rahmet ve şükranla anıyoruz.

Edirne Erkek Lisesi

Kurtuluş savaşımızın zaferle sonuçlanmasını izleyen günlerde, Cumhuriyet ilan edilince okulumuzun adı da Edirne Erkek Lisesi olarak değişti. Cumhuriyet ilan edildiğinde, Türkiye de 4'ü kız, 15'i erkek olmak üzere sadece ve sadece 19 lise bulunmaktaydı. Bu da Osmanlıdan devralınan orta öğretim kurumlarının ne kadar az olduğunun bir göstergesidir.

Müdür, Esat Altan bey, öğretmenler ve Edirne Erkek Lisesi öğrencileri toplu halde. 1928

Cumhuriyet yönetimleri eğitim ve öğretime gereken önemi vererek, bu kurumların gelişmesini sağladılar. Büyük Atatürk, daha kurtuluş savaşı bitmeden 16 Temmuz 1921 tarihin de Maarif kongresini toplamıştır. Çok yoğun olan çalışmalarından zaman ayırarak, kongrede, Milli Eğitimle ilgili görüşlerini yansıtan bir konuşma da yapmışlardır.

Ulu önder Atatürk 1930 yılının, Aralık ayında, Edirneyi ziyaret etmişler ve 24 Aralık günü saat 11 de, Edirne Erkek Lisesini de şereflendirmişler. Okulumuzda sınıflara girerek dersleri izlemiş ve öğrencilerle konuşmuştur. Ayrılrken o zamanki okul müdürü Esat Altan beye ve öğretmenlere, teşekkür etmişlerdir.

Cevdet Kürşat Albümünden 19 Ekim 1935 Lise 1. Sınıf öğrencilerinden bir grup.

Okulumuz bu tarihten sonra büyük gelişmeler göstermiştir. Lisemizin yönetim ve öğretim kadrosu geliştirilmiştir. Örneğin 1932 de okulumuz müdürlüğüne atanan Suut Kemal Yetkin bey, yüksek öğrenimini, Fransa'daki Sorbon Üniversitesinde, felsefe üzerine yapmış bir kişiydi ve daha sonra Ordinaryüs Profesör Doktorluğa kadar yükselerek, Ankara Üniversitesi'nde Rektör olarak görev yaptı. Yine o yıllar ünlü şair ve edebiyatçı, Orhan Şaik Gökyay ile ünlü edebiyatçı ve yazar Nihat Sami Banarlı edebiyat öğretmeni olarak lisemizde görev yaptılar.

Güçlü bir öğretmen kadrosunun yanında, okulun fiziki imkanları da çok iyi durumdaydı. Türkiye'nin birçok ilinde spor salonu yokken, lisemizin özel spor salonu bulunmaktaydı. Zengin bir kütüphanesi, resim ve eliş atölyeleri, müzik dershanesi, tenis kortları, laboratuvarları ve özellikle 1930 lu yıllarda okul bahçesine müstakil olarak inşa edilen kimya laboratuvarı, 1960'lı yıllarda bile, birçok yüksek okulda, böyle bir kimya laboratuvarı yoktu. Yatılı öğrencilerin, yatakhaneleri, banyoları ve yemekhanelerinin de standartları, o günün koşullarına göre çok iyi idi.

1938 yılı askerlik kampına katılan Edirne Lisesi öğrencileri

Eğitim ve öğretimin yanında okulumuzda sportif etkinliklere de büyük önem verilmekteydi. 27 Nisan 1930 tarihli Edirne resmi gazetesinin birinci sahifesinde yayınlanan haberi birlikte okuyalım:

EDİRNE LİSESİNİN SPOR ŞENLİKLERİ

Edirne Lisesi spor teşkilatının üçüncü senesi yıl dönümü münasebetiyle, Karaağaç yolundaki stadyomda bir spor eğlencesi tertip edilmiştir. Eğlencelere saat on dördte başlanmıştır. Evvela bütün mektep talebesi hazurunun önünden pek muntazam bir geçit yapmış, bilahare idman talimleri, uzun atlama, yüksek atlama, sıırıkla atlama, ağır bisiklet, halat çekme ve futbol oyunları yapılmış ve oyunlarda birinci ve ikinci gelen efendilere hediyeler tevzi olunmuştur. Stadyumda vali ve kumandan beyefendiler ve rüesayı memurun davetli idiler.

Bu yıllarda liselerde okutulan, askerlik derslerinin uygulaması olarak, askerlik öğretmeni subayların gözetiminde, 15 gün süreyle, öğrenciler çadırılı kampa çıkarlardı.

Bu kamplar genelde şehrin dışında yapılırdı. Bakınız bu konuyla ilgili bir gazete haberi ne diyor:

EDİRNE LİSESİNİN İMTİHANLARI BİTTİ VE TALEBE KAMPA ÇIKTI

Edirne Lisesinin imtihanları kamilen bitmiştir. Mekteplerde tatbik edilmekte olan askeri talim talimatnamesi mucibince, talime tabi bulunan efendiler, evvelki pazartesi günü askeri tedrisat muallimi Yüzbaşı Hamdi beyle birlikte Ziraat mektebi civarındaki kampa çıkmışlardır. Kamp müddeti onbeş gündür.

Edirne Lisesi

1930 lu yıllarda okulumuzun, ortaokul bölümünde kız öğrenci yoktu. Kızlar halkevinin yanında bulunan kız ortaokulunda okurlar, lise öğretimi için okulumuza gelirlerdi. Her ne kadar okulumuzun adı Edirne Erkek Lisesi olsa da, lise bölümü karma idi. 1935 – 1936 eğitim yılının sonunda bastırılan okul yıllığının kapağında da sadece EDİRNE LİSESİ yazmaktadır. Aralarında sonradan Milli Eğitim Bakanlığı da yapan İlhami Ertem'in de bulunduğu 1936 mezunlarının, altısı kız öğrenciydi. 1943 yılında halkevinin yanındaki kız ortaokulu kapatılarak öğrencileri okulumuza nakledilince, Edirne Lisesi de, tam bir karma lise halini aldı.

1939 yılında İkinci Dünya Harbi başlayınca, Edirne için, dolayısıyla da lisemiz için sıkıntılı günler yeniden başlamış oldu. 1940-1941 ders yılı başında, okulumuzun parasız yatılı öğrencileri, Milli Eğitim Bakanlığınca, Kastamonu Lisesine nakledildiler. Aynı yıl Erkek İlk Öğretmen Okulu da bakanlıkça boşaltılarak, öğrencileri Sivas İlk Öğretmen okuluna taşınmıştır. 1941 yılında da Kız İlk Öğretmen okulu da boşaltılmış ve öğrencileri Konya'ya nakledilmiştir.

Bütün bu zor koşullara rağmen, Edirne Lisesi, eğitim ve öğretimine başarı ile devam etmiştir. Trakya Üniversitesinin kurucularından ve Edirne Tıp Fakültesinin ilk Dekanı, Sayın Prof. Dr. Suat Vural, Sayın Prof. Dr. Mehmet Akartuna, Sayın Dr. Sedat Erdoğan, Mimar Sinan Üniversitesinin ilk Rektörü, Sayın Prof. Dr. Muhteşem Giray, Sayın Prof. Dr. M. Kemal Öztunç, Sayın Dr. Adnan Arıcan ve Ege Üniversitesi Rektörlerinden Sayın Prof. Dr. Yusuf Vardar ile Edirne milletvekillerinden, Hukukçu Merhum Süleyman Bilgen ve Ziraat mühendisi Veli Gülkan Beyefendi de, ikinci dünya harbi yıllarında Lisemizden Mezun olan öğrencilerden bazılarıdır.

1940 yılında, Erkek İlk Öğretmen Okulunun boşaltmış olduğu bina, 1941-1942 öğretim yılından itibaren Edirne Lisesine verildi. Okulumuzun genişleyen imkanlarıyla birlikte, ilerleyen yıllarda öğrenci sayısında da artışlar görüldü. Bunda, İkinci Dünya Savaşından sonra, ülkemizde ki, nüfus artışındaki hızlanışın da etkisi olmakla birlikte, eğitime olan ilgi ve isteğin artması da etkili olmuştur. Bir başka etkende, Edirne Lisesi 1955 -1956 ders yılına kadar Trakyanın tek lisesidir.

1943 yılında öğrenciler Fizik Laboratuvarında

1944 Yılında lisemiz mezunlarının İstanbulda kurduğu EDİRNE LİSESİNDEN YETİŞENLER CEMİYETİNİ'nin önerisi ile, her yıl pilav günü düzenlemesi kararlaştırılmış ve pilav günü olarak da 23 Nisan günü seçilmiştir. İlki 23 Nisan 1944 te yapılan ve geleneksel hale gelen PİLAV GÜNÜ'müz, altmış üç yıldan bu yana devam etmektedir. Her yıl Okulumuz İdaresi, Derneğimiz ve Vakfımızca ortaklaşa düzenlenen, pilav günümüz, camiamızı bir araya getiren, çok önemli etkinliklerden biridir.

bulunmaktadır. Batı normlarındaki tesisleri ve çok güçlü eğitim-öğretim kadrosu ile okulumuz, müstesna bir eğitim kurumu durumundadır. Bu yıllarda, Edirne Lisesinde disiplin esastır. Derslere paralel olarak sanatsal ve kültürel etkinlikler bütün hızıyla devam etmektedir. Bayrak şiirinin, ünlü şairi Arif Nihat Asya Bey de, bu yıllarda okulumuzda edebiyat öğretmeni olarak görev yapmaktadır. 1950 yılında, rahmetli Cemal Gökçe'nin ayrılmasından sonraki yıllarda, Okul müdürleri sık sık değişmiştir.

1937 den itibaren okulun başında, Edirne Lisesine uzun yıllar hizmet eden efsane müdürü Cemal Gökçe

9 Ocak 1951 Salı günü Cumhurbaşkanı Celal Bayar ve Başbakan Adnan Menderes okulumuzu ziyaret etmişler ve akşam okulumuzun camlı orta salonunda şereflerine verilen ziyafete katılmışlardır.

Edirne Lisesi'nin ilk Öğrenci Bandosu. 1960 (Şef; Atıl ERMAN)

1952 – 1953 ders yılının son günlerinde, 24 Haziran 1953 sabahı Edirne'de büyük bir deprem olmuştu. Bu depremde, okulumuzun her iki binası da büyük hasar gördü. Özellikle yukarıdaki orta kısım olarak kullanılan eski bina çok kötü durumdaydı. Ben okula o günlerde kayıt olduğum için çok iyi hatırlıyorum. Sınavlar, aşağıdaki lise binasının bahçesinde yapılmaktaydı. Bahçenin bir köşesine bir kara tahta çıkarılmış, onun yanındaki masada da Cahit Bey(Kabak), Selim Bey(Çolak) ve Doğan Bey oturuyorlar, bir abla da tahtanın başında bir şeyler yazıyordu. Belli ki Matematik sınavı vardı.

1943 yılında Kimya Laboratuvarında öğrenciler deney yaparken.

Gerekli tedbirler Milli Eğitim Müdürlüğünce alınmış olmalı ki, 1953-1954 ders yılında, biz ortaokul öğrencileri, ikili öğretim şeklinde, Ticaret Lisesi binasında ve yanındaki halk eğitim merkezinin bir kısım odalarında eğitim gördük. Lise sınıfları da Kaleiçindeki, bugünkü Şehit Asım İlkokulunda eğitimlerine devam ettiler. Okulumuzun yatılı kısmı kapatıldı, parasız yatılı olan öğrenciler, İstanbul Haydarpaşa Lisesine nakledildiler. Okulumuzun iki binasında da onarım işlemlerine hemen başlandı. O zaman ders yılı üç kanaat dönemine ayrılırdı, dolayısıyla da üç karne alırdık. Lise binasının onarımı süratle tamamlanınca, birinci karne tatilinden sonra, (25 Ocak 1954 Pazartesi günü) ikinci kanaat dönemini lise binasında okuduk. Lise sınıfları üst katlarda, Ortaokul sınıfları bodrum katta. Yukarıdaki eski lise binasının onarımı hayli uzun sürdü. Bu bina ancak, 1955 – 1956 ders yılının, üçüncü kanaat döneminde, yeniden kullanıma açılabilirdi.

Efsane müdürümüz Cemal Gökçe'nin ayrılışı ve 1953 te yaşanan depremin de büyük etkisiyle olsa gerek, okulumuz hafif bir duraklama devri geçirmiş oldu. Lisemizin müdürlüğüne, 1955 yılında çok iyi bir eğitimci ve yönetici olan Esat Onatkut Bey atandı. Okulumuzun efsane hocası Süleyman Yuğnak da, o yıllarda Müdür Başyardımcısıydı. Edirne Lisesi bu yıllarda büyük atak yaparak, gerek eğitim ve öğretimde, gerekse sosyal, kültürel ve sportif alanda büyük başarılar kazandı. Bu dönem de birçok yenilik ve değişiklik görüldü. Okul Bاندosu bu dönemde kuruldu. Bayramlarda, tüm okullar Belediye Bاندosu eşliğinde geçit yaparken, sıra Edirne Lisesine geldiğinde Belediye Bاندosu yerini okulumuz bandosuna bırakırdı. Yine bu yıllarda kurulan, Aletli jimnastik grubu bir harika idi. Barfiks, barparalel, halka, kasa ve minder, her biri ayrı ayrı ekiplerdi. Eminim ki o zaman jimnastik federasyonu olsaydı ve milli müsabakalar yapılsaydı, bu sporcularımız milli takımı oluşturlardı. (Gökalp Yuğnak, Mertol Çetinyalçın, Fethi Köprülü, Mehmet Eke, Yaman Akkaya ve Hüseyin Ağırseven bunlardan sadece birkaçıdır)

1959 Türkiye İzçileri, Yürüyüş Müsabakası birincisi Kartal Obası Anıt Kabirde

Edirne Lisesi Marşı da bu yıllarda çıkarılmış olup, yaklaşık elli yıldır severek söylemekteyiz. Esat Onatkut ile başlatılan bir gelenek de, okulun bayrak ve flamasının, son sınıflar tarafından bir sonraki sınıfa devir - teslim töreni idi. Bu törene çok önem verilir ve günler öncesinden hazırlanırdı. Bir başka yenilikse kız öğrencilerin kıyafetlerinde yapıldı. Uzun yıllar siyah önlük giyen kız öğrenciler, artık bej rengi bluzlarıyla ve de kahverengi (Dame de Sion) stili önlükleriyle çok şıktılar.

O zaman çarşamba günleri, öğleye kadar ders yapılırdı. Öğleden sonrası, sosyal ve kültürel etkinliklere ayrılmıştı. Cumartesi günleri de öğleye kadar ders vardı. Esat beyin müdürlüğü sırasında hiçbir çarşamba ve cumartesi boş geçmezdi. Okulda mutlaka bir konser, münazara, sergi, konferans veya tiyatro olurdu. Hatta 1959-1960 ders yılında, öğrenciler ilk kez İngilizce bir tiyatro eseri de oynamışlardı.

1957 yılında (AFS) örgütüyle yapılan bir anlaşma sonucunda, okulumuz öğrencilerinden seçilen bazı arkadaşlarımız, bir yıl süre ile Amerika Birleşik Devletlerinde okudular. Bu programa katılan ilk üç arkadaşımız Bilim Ertekin (Makine Mühendisi ve Petkim E. Müdürü), Aynur Sümer (Dünya Bankasında Uzman) ve Özer Ertuna (Boğaziçi Üniversitesinde Prof. Dr.) olmuştur. Daha sonraki yıllarda, birçok arkadaşımız bu programdan yararlanarak Amerika'ya gittiler.

Aynı yıllarda okulumuzun öğretmenlerinden de, bilgi ve görgülerini arttırmak amacıyla Amerika Birleşik Devletlerine gönderilenler olmuştur. Esat Onatkut, Jülide Hızlılar, Gönül Tunaman ve Nedim Hızlılar bunlardan bazılarıdır.

1953 Yılındaki deprem nedeniyle kapatılan pansiyon (yatılı bölüm) 1956 yılında yeniden faaliyete geçirildi. Yaklaşık 250 öğrenciye hizmet veren okulumuz pansiyonunda çeşitli tipte yatılı öğrenciler kalmaktaydılar.

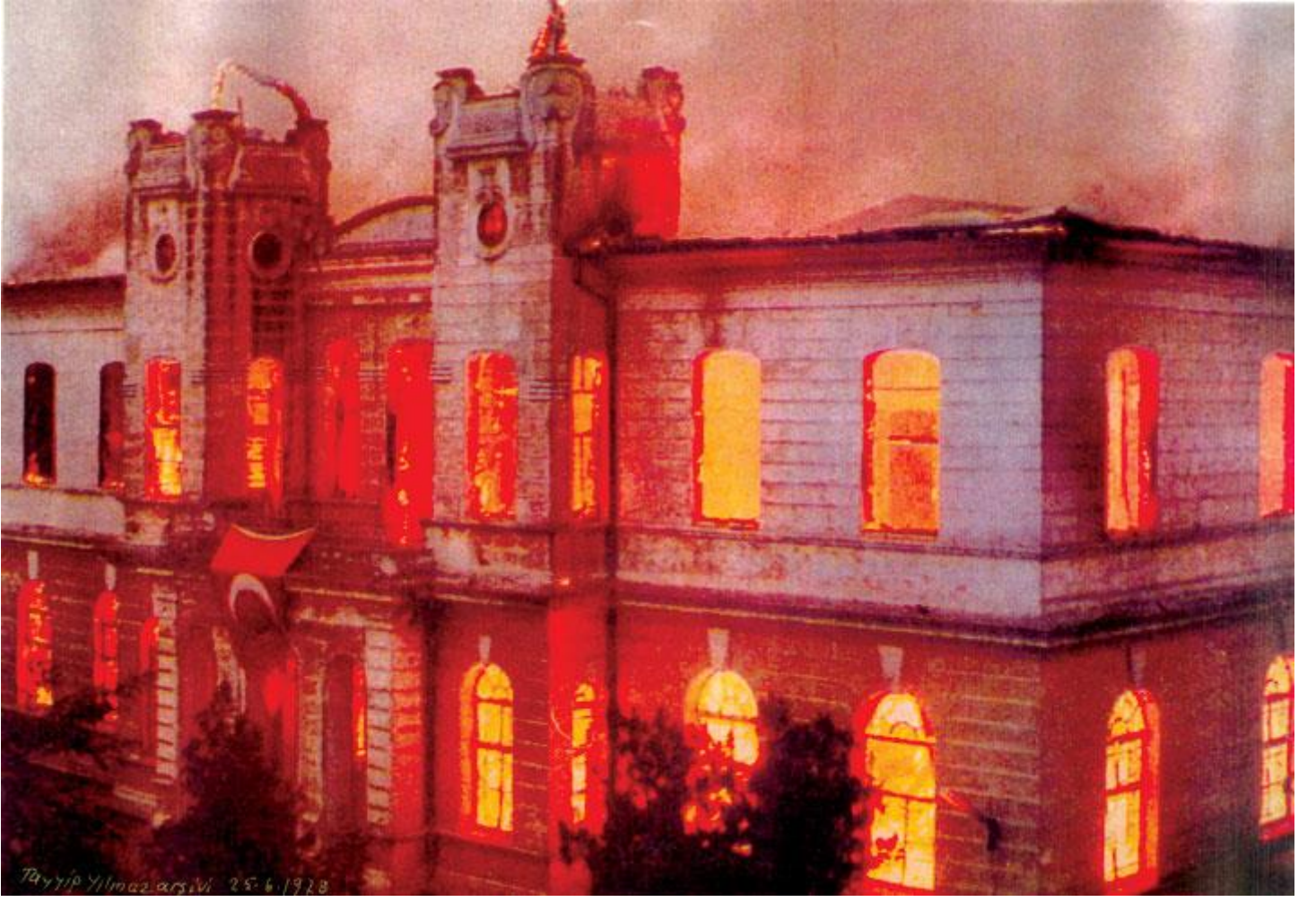
Parasız yatılılar ki, bunlarda iki guruba ayrılırlardı. Birincisi Türkiye'nin çeşitli illerinden, parasız yatılı sınavlarını kazanarak, okulumuza gelen öğrencilerdi. İkinci ise, Batı Trakya'daki, Türk Konsolosluklarında yapılan sınavlara girerek, başarılı olan Türk asıllı çocuklardı. Ayrıca Devlet Demiryolları personelinin çocukları ile Ziraat Bankası personelinin çocukları da okulumuzda yatılı olarak okurlardı.

Bu öğrencilere tek tip kıyafetler verildiği için, fark edilirdi. Bunların dışında paralı yatılı olarak Trakya'nın çeşitli yerlerinden gelmiş öğrencilerde vardı.

Batı Trakyalı Türk öğrencilerin okuldaki velileri, babaları, her şeyleri Müdür Başyardımcısı olan Süleyman Yuğnak Beydi, onları kendi çocuklarından ayırmaz, her şeyleriyle çok yakından ilgilenirdi. Bu öğrenciler genelde çok çalışkan olurlardı. Birçoğu sonradan yüksek öğrenimlerini de Türkiye'de tamamladılar. İçlerinden Cavittin Yenal yüksek öğretiminden sonra Edirneye yerleşerek 1977 seçimlerinde Edirne Milletvekili oldu.

Edirne Lisesi Meriç Oymağının izcileri, o yıllarda çok çeşitli etkinlikler yapmakta olup, yurt dışında yapılan ulusal ve uluslararası kamplarda, Edirneyi başarıyla temsil etmekteydiler. Türkiye İzciler Birliği tarafından, 1959 yılında Ankara'da düzenlenen, Kızılcahamam – Ankara arasındaki 86 kilometrelik yürüyüş müsabakasına, Edirne Lisesi izcileri de davet edildiler. Meriç Oymağı'nın, Gökalp Yuğnak (Obabaşı), Atıl Erman, Tunç Üçer, Erhan Alpman, Ahmet Benakman, Erdoğan Köylüoğlu ve Ayhan Sümer'den oluşan Kartal Obası bu yarış 10 saat 32 dakikada rekor kırarak birincilikle bitirdi.

Bu ekip ellerinde birincilik kupasıyla, pazartesi sabahı, Karaağaçta trenden inip de, Edirne Lisesi binasına vardıklarında, öğrenciler bayrak töreni için, okulun camlı, orta salonunda toplanmışlardı. Öğretmen ve öğrenciler, Edirne Lisesi izcilerinin, Türkiye çapında kazandığı bu başarıdan dolayı, gurur duyuyor ve onları candan alkışlıyorlardı. Esat Onatkut Bey bir konuşma yaparak izcileri kutladı. Süleyman Yuğnak Bey ise duyduğu gurur ve mutluluktan göz yaşlarına hakim olamayarak, onları bağrına basmış ağlıyordu. Meriç Oymağı izcileri bu başarılarını ertesi yılda devam ettirdiler.

1960 yılındaki yürüyüş müsabakasına katılan oba ise, Atıl Erman (Obabaşı), Tunç Üçer, Taylan Dağdeviren, Burhan İşcan, Halit Aksu, şeref Koçyiğit ve Mehmet Kızılay'dan oluşmaktadır. Sonuç, yine birincilik ve 10 saat 29 dakika ile yeni bir rekor daha kırıldı.

Çok uzun bir aradan sonra 1960 yılında, yeniden bir okul yıllığı bastırılmış oldu. Bu yılda okulu ve eğitim-öğretim kadrosunu anlatan bol resimler ve bilgiler bulunmaktadır. Yılığın bir yerinde de zamanın Valisi Nihat Danişment'e ve Milli Eğitim Müdürü Bedri Aloğan'a okulun onarılmasında verdikleri destek ve yardımları nedeniyle teşekkür edilmektedir.

Sosyal, kültürel ve sportif alandaki başarılarla paralel olarak, eğitim alanında da başarılar devam etmekte ve bu okuldan yetişen gençler, yüksek öğretimde de, hayatta da başarılı olarak, bu ülkeye büyük hizmetler vermektedirler. Cemal Gökçe beyin ve Esat Onatkut beyin başlattığı güzelliklere ve geleneklere, sonraki yıllarda, başkaları da eklenerek, günümüze kadar devam etmektedir.

1960 yılların ortalarına doğru, gerek hızlı nüfus artışı, gerekse de kentin göç almaya başlaması sonucu, okul binasının, ihtiyacı karşılayamadığı düşüncesiyle, çare olarak, daha büyük bir bina yapılarak, Edirne Lisesi'nin oraya taşınması gibi, son derece yanlış bir yol seçilmiştir.

Sanki her şehirde, bir tek lise olurmuş gibi düşünülmüştür. Oysaki bu ödenekle, şehrin diğer semtlerine yeni liseler açılabilirdi. Ortaokulun Edirne Lisesinden ayrılarak, bağımsız bir ortaokul haline getirilişinin de, ne yarar sağladığını ve hangi düşünceyle yapıldığını, hala anlayamadığımızı belirtmek isteriz. En azından ortaokul sınıfları başka bir yere taşınabilir ve bu tarihi bina lise sınıflarınca kullanılarak lisenin kapasitesi artırılabilirdi. Büyük iddialarla yapılan Ayşekadın'daki lise binası son derece sıradan bir bina olup, 19. yüzyılın sonlarında yapılmış olan, tarihi binalarımızın sahip olduğu niteliklerden de yoksundu.

Bu, sadece bilgisizliğin ve dar görüşlülüğün bir sonucu muydu? Yoksa birileri bunu başka amaçlarla mı yaptılar? Camiamız yine de konuya iyi niyetle yaklaşarak, olumlu bakmak istemiştir.

1970 - 1971 Eğitim ve öğretim yılından itibaren, Edirne Lisesi, Ayşekadın semtinde yeni inşa edilen binada, eğitime başlamış oldu. Camiamız okulumuzu yine yalnız bırakmadı, geleneklerini sürdürdü.

Daha tarihi mekanlarımızdan ayrılmanın üzüntüsü geçmeden, 26 Haziran 1978 gecesi, sabaha karşı çıkan bir yangınla (sorumluları hala bulunamamıştır). Tarihi binamızın mahvoluşunun acısı, bu kez yüreğimizi dağladı. Okulumuz 1980 li ve 1990 lı yıllarda da, olanaklarının elverdiği oranda, iyi öğrenciler yetiştirdi. Kültürel ve sosyal etkinlikler düzenledi. Birçok sportif başarılar kazandı.

Yabancı Dil Ağırlıklı Lise

1990 yılında Edirne Lisesinden Yetişenler Derneği Başkanı Mehmet Halazaoğlu'nun önderliğinde E.L.Y.D ve 53 Edirne Lisesi mezunu bir vakıf kurdular. Bu vakfın adı EDİRNE LİSESİ EĞİTİM VAKFI dır. Bu vakıf, Türkiye'deki tarihi liselerin vakıflarının oluşturduğu, bir platform olan, (TEVDAK) isimli vakıflar birliğinin de üyesi oldu. O yıllarda ülkemizde yabancı dille eğitim yapan liseler kurulmaktaydı. Vakfımızın Tevdaktaki etkili çalışmalarıyla, Edirne Lisesi yabancı dil ağırlıklı liseler arasına alındı. 1992 - 1993 Eğitim ve öğretim yılından itibaren, bu statüye geçen lisemizin eğitim süresi de, birinci yılı İngilizce hazırlık olmak üzere, toplam dört yıla çıkmış oldu.

Vakfın ve Derneğin okula destekleri devam ederken bir yandan da tarihi binanın onarılarak, yeniden eğitime ve okulumuza kazandırılması için çalışmalar sürüyordu. Çeşitli temaslar sonucunda konu yeniden ele alındı. 27 Haziran 1994 tarihinde zamanın Edirne Valisi Sayın Kuru Engin'inde çalışmaları tarihi bina Vakıflar İdaresinden, Milli Eğitime devredilmiş oldu. Yapılan uzun ve sabırlı çalışmalar sonunda binanın onarımı işi ihaleye çıkarıldı ve böylece inşaat başlamış oldu. Halk arasındaki adıyla, okulumuzun süper lise olunca, bu yeni dönemde artık okula, belli bir not ortalamasını tutturana, seçme öğrenciler alınmaya başlandı. Ancak okulumuzun bu statüsü sadece altı yıl sürdü.

Yaygın biçimde kullanılan tabiriyle, okulumuz süper lise olunca, Lisemizin sporcuları da Türkiye ve Dünya çapında, süper dereceler elde ettiler. Bu yıllar da okulumuzdaki öğrencilerin, gayretli çalışmaları sonucunda, sportif başarıların, zirveye çıktığı yıllar oldu.

Anadolu Lisesi

Edirne Lisesi Eğitim Vakfının çalışmaları ve Tevdak'ın Milli Eğitim Bakanlığı nezdinde yapmış olduğu girişimler sonucunda, okulumuz Anadolu Lisesi statüsüne geçmiş oldu. Bakanlık onayında da belirtildiği gibi, Anadolu lisesi statüsüne alınmasına rağmen, tarihi özellikleri dikkate alınarak, bu okullar kendi isimleriyle anılacaktı. (Edirne Lisesi, Galatasaray Lisesi, İstanbul Lisesi, Kabataş Lisesi, Pertevniyal Lisesi gibi.) Bu da okulumuzun, Milli Eğitim Bakanlığı nezdindeki yerinin bir göstergesidir. Tabiidir ki, bu statüye geçtiği 1998 – 1999 yılından sonra, (OKS) Ortaöğretim kurumları sınavıyla öğrenci kabul etmeye başladı. Okulumuz Anadolu Lisesi olarak eğitimine devam ederken, diğer yandan tarihi binanın, restorasyon ve inşaatı da sona yaklaşıyordu.

Camiamızın büyük çabalarıyla bu hale gelen tarihi binamıza, talipler de artmaya başlamıştı. Fakat zamanın Valisi rahmetli Fahri Yücel ile Derneğimizin ve vakfımızın görüşmeleri sonunda, bina yeniden gerçek sahibi olan Edirne Lisesine tahsis edildi. Böylelikle okulumuz 2001 – 2002 ders yılının ikinci yarısında, eğitime tarihi binasında başladı. Camiamızın çok uzun bir süre, devam eden üzüntüleri sona erdi ve 32 yıllık hasret bitmiş oldu.

23 Nisan 2003 günü pilavdan önce, yapılan törenlerle, okulumuzdaki yeni spor salonuna, rahmetli hocamız Süleyman Yuğnak'ın adı verildi. Açılış kurdelesini hocamızın küçük kızı, öğretmen Şeyma Yuğnak ile büyük oğlu Pilot Korgeneral, Gökalp Yuğnak birlikte kestiler (her ikisi de lisemiz mezunudur). Diğer bir törenle de okulumuz Konferans salonuna, okulumuza yaptığı büyük katkıları nedeniyle, Edirne Lisesi Eğitim Vakfı Başkanı Sayın Mehmet Halazaoğlu'nun adı verildi. Kurdeleyi Sayın Mehmet Halazaoğlu kendileri kestiler. 32 yıl aradan sonra tekrar tarihi binamızda pilav yemek, biz eski mezunları çok mutlu etti. Her geçen yıl pilav şenliklerine olan ilgi ve katılım giderek artmaktadır.